ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Β. ΑΡ. 652

ΤΕΤΑΡΤΗ
21
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 Λ. 14 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. 6 Λ. 2
ΚΟΔΡΑΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 32.8 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 21.0 ΜΕΣΗ ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡ. ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΝ ΛΙΑΝ ΑΣΘ. ΙΟΝΙΟΝ ΒΔ. ΑΣΘ. ΘΑΛΑΣ. ΑΙΓΑΙΟΝ ΓΑΛ. ΙΟΝΙΟΝ ΟΛΙΓΟΝ ΤΕΤ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 758,7

ΟΙ "ΕΛΙΓΜΟΙ„ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Τηλεγράφημα πρὸς ἑσπερινὴν συνάδελφον ἀναφέρει ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος συνεπείᾳ ἀναφυείσης εἰς τὸν δεξιὸν πόδα του φλεβίτιδος θὰ παραμείνῃ κλινήρης κατὰ σύσταση τοῦ ἰατροῦ, τοὐλάχιστον ἐπὶ δεκαήμερον. Κατὰ πᾶσαν ὅθεν πιθανότητα ματαιοῦται τὸ ταξείδιόν του εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

Διὰ δευτέραν φορὰν ὁ ἰατρὸς εἶναι ὁ ἀπὸ μηχανῆς θεὸς διὰ τὸν κ. Βενιζέλον. Τὸν σώζει ἀπὸ δυσάρεστους περιπετείας. Τί ἂν αὐτὴν τὴν φορὰν δὲν εἶναι ὁ κ. Βενιζέλος, ἀλλ' ὁ ἄσημος ἰατρὸς μιᾶς ἐπαρχιακῆς πόλεως; Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καθ' ὑπαγόρευσιν γνωμοδοτήσεώς του ὁ κ. Βενιζέλος δικαιολογεῖ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκτελέσεως μεγάλων δημαγωγικῶν σχεδίων, στερεῖται τῆς ἀπολαύσεως νὰ ἴδῃ τὴν διδασκαλίαν τῆς «Ἐκάβης» εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ν' ἀκούσῃ τὰς ἰαχὰς τῶν φίλων του εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Οἱ βικάριοί του σώζοντσι. Αἱ Κρόνιοι—παιδοφάγοι — ὀρέξεις του συγκρατοῦνται.

Διότι—ἐκτὸς σφάλματος ἡμῶν συγγνωστοῦ ὅπως εἶναι συγγνωστὰ ὅλα τὰ σφάλματα εἰς τοὺς μὴ ἀληθεῖς ἀνθρώπους—ὁ κ. Βενιζέλος οὐτε καρδιακὸς εἶναι, οὐτε ἔπαθε προσβολὴν φλεβίτιδος. Ὁ κ. Βενιζέλος, κατὰ τὴν μαρτυρίαν φίλων του προσφάτως «προσκυνησάντων» αὐτὸν εἰς Χανιά, εἶναι ἀκμαῖος καὶ σφριγηλότατος, πλήρης μυϊκῶν καὶ ζωῆς μὲ ὀφθαλμοὺς ἀστράπτοντας...ἐκ φιλοδοξίας. Ὁ βίος του εἰς τὰς μεγάλας πρωτευούσας καὶ εἰς τὰς λουτροπόλεις, ὅπου λούονται οἱ πρίγκηπες τῶν δολλαρίων καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς στερλίνας, τὸν ἔκαμε νεώτερον. Τόσῳ νεώτερον ὥστε νὰ μὴν ἀποκλείεται καὶ...ἐπανάστασις ἀκόμη ἐκ μέρους του. Ὁ κ. Βενιζέλος εἶναι λοιπὸν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑγιέστατος, καὶ ὁ ἰατρὸς τῶν Χανίων δὲν τοῦ ὑπέδειξε καμμίαν ἀνάπαυσιν καὶ καμμίαν διαιταν. Ἐξ ἄλλου τὰ ἀτμοπλοῖκὸν εἰς Ἡράκλειον ταξεῖδιον καὶ ἡ ἐπ' αὐτοκινήτου ἐκδρομὴ εἰς Κνωσὸν δὲν ἦσαν φύσεως τοιαύτης ὥστε νὰ κουρασθῇ ὁ ἀκάματος πεζοπόρος τῶν διαφόρων Θερίσων καὶ ἄλλων ἐκστρατειῶν...ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς.

Ἀπομένει λοιπὸν νὰ ἐξηγήσωμεν διὰ ποῖον λόγον ὁ κ. Βενιζέλος ἐφεῦρε τὴν φλεβῖτιδα καὶ τὸν ἰατρὸν διὰ νὰ ματαιώσῃ τὴν εἰς Ἀθήνας ἄφιξίν του καὶ τὴν μετάβασίν του εἰς Θεσσαλονίκην. Ἀπομένει νὰ ἐξηγήσωμεν διατὶ μετὰ τόσας προετοιμασίας καὶ τόσας δαπάνας ἐγκαταλείπεται ἡ πρώτη αὐτὴ «προεκλογικὴ περιοδεία».

Ἀλλ' ἡ ἐξήγησις δὲν εἶναι φυσικὰ δύσκολος. Αἱ φημολογίαι περὶ κινημάτων καὶ οἱ συναφεῖς κίνδυνοι δὲν εἶναι ἄσχετοι πρὸς τὴν «νόσον» τοῦ κ. Βενιζέλου. Ὁ κ. Βενιζέλος εἶναι φιλόδοξος. Ἀλλὰ δὲν ἐννοεῖ νὰ προβαίνῃ πλέον εἰς πραγματώσεις φιλοδοξιῶν, χωρὶς νὰ εἶναι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ δοκιμάσῃ δυσαρέστους ἐκπλήξεις. Ἀνὴρ δὲ τόσον ἰσχυρᾶς μνήμης δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐλησμόνησεν οὔτε τὴν Νοεμβριανὴν ἐκείνην ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἔφευγε μέσῳ τῶν λογχοφόρων τοῦ κ. Γύπαρη, οὔτε τὴν ἄλλην ἐκείνην ἡμέραν καθ' ἣν τοῦ ὑπεδεικνύετο ὅτι πρέπει νὰ φύγῃ ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἐὰν δὲν θέλῃ νὰ λάβῃ τὴν τύχην τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων του. Ἀνὴρ τόσον ἰσχυρᾶς μνήμης, τόσον φίλσυτος καὶ τόσον κηδόμενος τῆς εὐμαρείας του, εἶναι φυσικὸν νὰ ζητήσῃ ν' ἀποφύγῃ τὴν κακοτοπιὰν τῆς Θεσσαλονίκης διὰ τῆς μεθόδου τῆς φλεβίτιδος.

Ἀλλ' ἂν πρόκηται περὶ ἐλιγμοῦ; Ἂν ὁ κ. Βενιζέλος ὑποχωρῇ σήμερον διὰ νὰ ἐπιχειρήσῃ αὔριον ἐπιθετικὴν ἐπιστροφήν; Ἂν ὁ κ. Βενιζέλος μᾶς ἑτοιμάζῃ ἄλλας ἐκπλήξεις; Εἶναι αὗται ὑποθέσεις τὰς ὁποίας δὲν ἠμπορεῖ νὰ παρορίψῃ κανεὶς ἀσυζητητί. Εἶναι ὑποθέσεις τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν της ἡ κυβέρνησις. Ὁ δὲ κ. Ζαΐμης, ὅστις «διὰ νὰ ἐνοποιήσῃ τὸ Κράτος» ἐγκαθίδρυσε τὴν τριετῆ τυραννίαν τοῦ κ. Βενιζέλου τῷ 1917, ἂς φροντίσῃ νὰ μὴ γίνῃ ἀκουσίως του αἴτιος ἀναλόγου δεινοῦ.

Εἴτε μὲ φλεβίτιδα—ὡς διατείνεται—εἴτε ἄνευ φλεβίτιδος, ὅπως διατεινόμεθα ἡμεῖς, ὁ κ. Βενιζέλος πρέπει νὰ ἐπιτηρῆται ὅσον περίπου καὶ ὁ κ. Πάγκαλος. Ἴσως μάλιστα κάπως περισσότερον.

ΠΩΣ ΜΑΣ ΒΛΕΠΟΥΝ ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΥΤΟΣΥΚΟΦΑΝΤΟΥΜΕΝΟΙ

— ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΜΑΣ ΗΘΗ ΟΠΩΣ ΤΑ ΠΕΡΙΓΡΑΦΟΜΕΝ
— Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΦΑΛΜΕΡΑ'Ι'ΕΡ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΗ
— ΠΟΙΑΝ ΕΝΤΥΠΩΣΙΝ ΔΙΔΟΥΝ ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ

ΕΝΑ ΝΕΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΗΓΗΤΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Σεπτέμβριος. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ κ. Μπράουν εἰς τὸ βιβλίον του περὶ τοῦ ὁποίου εἰς προηγηθεῖσαν ἀνταπόκρισιν ἐδώκαμεν πληροφορίας τινάς, δὲν παραλείπει νὰ δώσῃ παραλλήλως πρὸς τὴν πιστὴν εἰκόνα τῆς ἑλληνικῆς φύσεως καὶ τῶν ἑλληνικῶν μνημείων— ὅπως τὰ εἶδε κατὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἐπισκέψεις του καὶ μέσῳ πλουσίας σχετικῆς βιβλιοθήκης — καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ Ἕλληνος. Πρέπει νὰ σημειώσωμεν ὅμως ὅτι αὐτὴν τὴν εἰδε μέσῳ ἀμφιβόλου πρίσματος. Δὲν γνωρίζει ἑλληνικά. Ἔτσι ὁ κύκλος εἰς τὸν ὁποῖον εὑρέθη ἦτο ἀναγκαστικῶς περιωρισμένος μεταξὺ τῶν ἀλγων ἀγγλομαθῶν. Ἡ ἐπικοινωνία του μὲ τὸν λαὸν ἐγίνετο δι' ἐπαγγελματιῶν διερμηνέων καὶ τοῦτο βεβαίως διὰ τοὺς γνωρίζοντας τὸ εἶδος αὐτὸ τῶν Ἀμερικανοειδῶς πολιτισμένων ἡμιμαθῶν δὲν συντείνει εἰς τὸν σχηματισμὸν ἀκριβοῦς γνώμης.

Ἐπειτα ἦτο αὐτὴ ἡ ἀνωτέρα κοινωνία τῆς «Μεγάλης Βρεττανίας» καὶ τῶν ἄλλων κέντρων ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν εἰξαίρεσιν» μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς ταπεινῆς ὁλότητος καὶ ἡ ὁποία πλουσιοπάροχως ἐπληροφόρει τὸν ξένον παρατηρητὴν διὰ τοῦτο. Ἔτσι, ὑπὸ τοιοῦτον πρίσμα, ἔφθασεν ὁ χαρακτὴρ τοῦ Ἕλληνος εἰς τὸν ξένον κριτήν. Ἡ περιγραφή, κατὰ συνέπειαν, εἶναι ἀνάλογος. Ἐδῶ καὶ ἐκεῖ εἰς τὰς ἑκατοντάδας τῶν σελίδων τοῦ βιβλίου εὑρήκαμεν πᾶσαν ἀναγνώρισιν τῆς ἐντιμότητος τοῦ Ἕλληνος — ἐννοοῦμεν τοῦ χωρικοῦ καὶ τοῦ ἐργάτου. Ἡ φιλοξενία τοῦ πρώτου τυχόντος Ἕλληνος ἐκθειάζεται. Ἀλλὰ ὅταν φθάνῃ ἡ περιγραφὴ τοῦ ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος, αἱ πληροφορίαι τῶν μνησθέντων κύκλων εἶναι ἰσχυραί. Δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ λησμονηθῇ, ὅτι αἱ ἐπισκέψεις εἰς τὰς ὁποίας βασίζεται τὸ βιβλίον ἐγένοντο κατὰ τὰ τελευταῖα τρία ἔτη.

Τὸ συμπέρασμα κατὰ τὸ βιβλίον εἶνε ὅτι αἱ ἑλληνικαὶ Κυβερνήσεις εἶναι σύνολον καταχρασθῶν, ὅτι παίζουν μεγάλον ρόλον εἰς τὴν πολιτικὴν αἱ γυναῖκες τοῦ ἡμικόσμου ἡ τοῦ κόσμου.περὶ τῆς ἐπιροῆς τῶν ὁποίων συνήθως διαβάζομεν εἰς τὰ μεταφρασμένα μυθιστορήματα, ὅτι ζῶμεν ἐν μιᾷ λέξει εἰς κράτος πολιτικῆς διαφθορᾶς. Εἶναι ἴσως προτιμότερον νὰ μεταφέρωμεν περικοπάς:

«Ἀμίλοῦσα κάποτε εἰς Ἕλληνα διὰ τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως καὶ ἐξέφρασα τὴν γνώμην ὅτι συντόμως τὸ πρόβλημα τῶν προσφύγων θὰ ἔχῃ λυθῇ, εἰς τὴν ὁποίαν, ὁ φίλος μου Ἕλλην, ἀπήντησεν: «Ἐὰν σεῖς οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ εἴσασθε τόσον μεγάλοι κλέφτες, ὅπως ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες, τὸ προσφυγικὸν ζήτημα θὰ εἶχε λυθῇ πρὸ καιροῦ... Ἀν ἀντὶ τῆς σημερινῆς ἀποστολῆς εἴχαμε ἐμεῖς μίαν ἐπιτροπὴν διωρισμένην ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, θὰ ὑπῆρχε βέβαια πολλὴ συμπάθεια διὰ τοὺς πρόσφυγας ἀλλὰ καὶ πολὺ λίγο χρῆμα».

Προφανῶς ὁ συνομιλητὴς τοῦ εὐγενοῦς ξένου θὰ ἦτο ἀπὸ τὸ προσωπικὸν τῆς Ε.Α.Π. ἢ—θὰ ἦτο ἐν τούτοις τρομερὸν —ὑποχρεωτικὸς φιλοφρονητής, ὁ ὁποῖος καλεῖται νὰ καρπωθῇ τὰ ἐθνικὰ του ἐπίθετα. Ἡ δουλοφροσύνη μας πρὸ τοῦ «ξένου» ὀφειλομένη εἰς πενιᾶς ψυχολογικὰ αἴτια μᾶς καθιστᾷ συκοφάντας ἑαυτῶν. Νομίζομεν ὅτι ἐκφράζομεν θαυμασμὸν διαστέλλοντες ἐκείνους πρὸς ἡμᾶς καὶ μεταχειριζόμεθα ψεύματα διὰ νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν διαστολήν. Ἰδοὺ ἕνα δεύτερον δείγμα:

«Κάποιος ἄλλος Ἕλλην ὁμιλῶν σχετικῶς μὲ ἕνα ἀνώτερον Κυβερνητικὸν ὑπάλληλον, Ἕλληνα ἐπίσης, μοῦ παρετήρησε:» «Εἶναι αὐτὸς σὰν τοὺς ἄλλους. Ποτὲ δὲν ἔρχεται στὸ γραφεῖο πρὸ τῶν 11 καὶ φεύγει εἰς τὰς 11.30. Δὲν κάμνει τίποτε ὅταν εἶνε ἐδῶ καὶ πληρώνεται γι' αὐτὸ 100 λίρες τὸν μῆνα».

Οἱ ἀναγνῶσται ἂς ἀνακαλύψουν καὶ ἕνα κἂν ὑπάλληλον τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου—ὄχι τῆς Ε.Α.Π.—λαμβάνοντα μισθὸν ὁλος ὁ ἀναφερόμενος καὶ ἂς διακαιώσουν τὰς κρίσεις. Ὑπάρχουν ἐν τούτοις καὶ μερικαὶ ἀκριβεῖς παρατηρήσεις αἱ ὁποῖαι ὀφείλονται εἰς τὸν ἴδιον τὸν συγγραφέα. Τὸ ἀψίκορον τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ἕλληνος, ἡ πολιτικομανία του, ἡ ἀνικανότης του νὰ ὁμολογήσῃ ἄγνοιαν πράγματός τινος καὶ τόσα ἄλλα, χαριέστατα δὲ σημειούμενα, ἀσφαλῶς εἶνε δίκαια παρατηρήσεις. Εἶνε πράγματι λυπηρὸν ὅτι εἰς βιβλίον τόσον προσεκτικὰ καὶ ἐπιμελῶς γραμμένον καθ' ὅλα τὰ ἄλλα δίδεται προσοχὴ καὶ ὄχι περὶ προσωπικῶν χαρακτηρισμῶν καθὼς καὶ περὶ γενικεύσεων, εἰς τρίτους. Περισσότερον λυπηρὸν ἀφοῦ μετὰ δύο σελίδας ἀπὸ τοῦ μέρους ὅπου διατυπώνεται τὰ ἀνωτέρω βλέπομεν ὅτι ὁ συγγραφεὺς δὲν λησμονεῖ ὅτι «τ' ἀφτὶ εἶνε λιγώτερο ἀξιόπιστο ἀπὸ τὸ μάτι» τὸ ὁποῖον θέτει ὡς ἐπακολουθίαν τῶν ἐντυπώσεών του ἐπὶ τὰ ἑλληνικὰ συγκοινωνιακὰ μέσα.

Ἄγγλοι ἐξοικειωμένοι εἰς τοὺς καλυτέρους σιδηροδρόμους τοῦ κόσμου οἱοι εἶνε οἱ τῆς χώρας των, μὲ ὁδοποιΐαν στοιχίζουσαν ἐτησίως 17 ἑκατομμύρια λιρῶν καὶ συνηθισμένοι εἰς θαλάσσια ταξεῖδια μὲ ναυτηρικὰ ἀριστουργήματα οἷα εἶνε τὰ τελευταῖα πλοῖα των, βέβαια δὲν θὰ εἶνε ἱκανοποιημένοι μὲ τὴν ἑλληνικὴν συγκοινωνίαν.

Ἐν τούτοις αἱ ὑποδείξεις τοῦ προόψει βιβλίου πρέπει—τὸ εἰπομεν καὶ προηγουμένως —νὰ τύχουν προσοχῆς. Διότι ἂν πρόκειται τὸ δίκτυον τῆς ὁδοποιΐας μας νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς κάποιο σχέδιον ἐξυπηρετήσεως τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ ὁ σπουδαιότατος παράγων τῆς τελευταίας—ὁ τουρισμός. Ἐπίσης οἱ σιδηρόδρομοί μας θὰ ἔπρεπε ὅπως συνδυάσουν τὰ δρομολόγιά των μὲ τὰς ἀνάγκας τῶν περιηγητῶν προσθέτοντες ὀχήματα ὁσιατορίου καὶ κλιναμάξας ἄπου αὐτὸ ἐπιβάλλεται.

Πῶς φαίνονται αἱ Ἀθῆναι εἰς ἕνα Ἄγγλον; Περίεργοι, σκονισμέναι, ἄνευ ρυθμοῦ, ἄνευ ρυμοτομίας, ἄνευ καταστημάτων, καὶ ἄνευ δημοσίων ὁρολογίων. Διὰ νὰ κατανοηθῇ δὲ τὸ πῶς κατορθώνει νὰ φαίνεται ἔτσι πρέπει νὰ ἐξηγηθῇ ὅτι ἡ Ἀγγλία τῆς ὁποίας ἡ πρωτεύουσα καὶ περίεργος καὶ ἄρρυθμος καὶ ἄνευ ρυμοτομίας εἶνε προσπαθεῖ νὰ ἀποκτήσῃ αὐτὰ μὲ ἐπιμελημένην τήρησιν τοῦ νέου σχεδίου πόλεως κατὰ τὸ ὁποῖον τὰ πάντα ὑποτάσσονται εἰς τὸ κατηρτισμένον σχῆμα. Κατὰ τὸν κ. Μπράουν αἱ Ἀθῆναι δὲν ἔχουν ἐπίσης μουσικὴν κίνησιν καὶ δὲν ἔχουν σοβαρὸν θέατρον.

Ἀλλὰ ἄπως ἐλέχθη ἤδη εἰς τὴν προηγηθεῖσαν ἀνταπόκρισιν ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου δὲν εἶνε παρὰ ἡ εἰς τὸν περιηγητὴν γνωριμία τῆς Ἑλλάδος, παλαιᾶς καὶ νέας. Εἰς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ὁ συγγραφεὺς ἐπιτυγχάνει ἔστω ἐπὶ θυσίᾳ τῆς ὑπολήψεώς του πρὸς τοὺς συγχρόνους κατοίκους της—τοὺς ἀποκαλεῖ "Ἕλληνας, ἀφοῦ πράγματι εἶνε, δηλαδὴ εἴμεθα, Σλαῦοι.

Εἰς τὸν τόμον πολυτελέστατα ἐκδεδομένον, περιλαμβάνονται καὶ εἴκοσι φωτογραφίαι ἑλληνικῶν τοπείων. Ἂν καὶ εἶνε δύσκολον, καὶ πολλάκις ἐπικίνδυνον, νὰ μεταφέρῃ κανεὶς ἑλληνιστὶ ὀνόματα ἑλληνικὰ ἄγνωστα, γραμμένα εἰς ἀγγλοτρεπῆ τρόπον, τολμῶμεν νὰ σημειώσωμεν τὸ ὄνομα τοῦ φωτογράφου κ. Τζίφος—τοῦτο ἀσχέτως πρὸς τὰς φωτογραφίας αἱ ὁποῖαι εἶνε ἀπεναντίας πολὺ ἐπιτυχεῖς.

Σ. Ν. ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ

ΤΡΙΤΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

ΕΠΙΔΙΩΚΕΙ ΑΡΣΙΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΩΣ ΠΡΟ ΤΗΣ 15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΔΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΕΓΓΥΗΣΕΩΝ ΑΛΛΩΣ ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΚΥΡΩΘΗ ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Ο κ. ΜΠΡΙΑΝ ΑΔΥΝΑΤΕΙ ΝΑ ΕΠΕΜΒΗ ΕΠΙ "ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ„

ΓΕΝΕΥΗ. 20. (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας)— Τοὺς κύκλους τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ἐξακολουθεῖ πάντοτε νὰ ἀπασχολῇ ζωηρῶς ἡ κατάστασις ἡ δημιουργηθεῖσα ἐκ τῆς ἐπιμονῆς τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν γνωστὴν ἐπιφύλαξίν της.

Ἤδη ἄπασαι αἱ ἐνέργειαι τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ἀποσκοποῦν εἰς τὴν διευθέτησιν τῆς καταστάσεως ταύτης διὰ τῆς μεταπείσεως τοῦ κ. Πουανκαρέ, ὅπως ἄρῃ τὴν ἐπιφύλαξίν του. Τοῦτο οἱ ἐν Παρισίοις Ἕλληνες ἀπεσταλμένοι καὶ οἱ ἐνταῦθα εὑρισκόμενοι ἐπιδιώκουν διὰ τῆς παρεχῆς εἰς τὸν κ. Πουανκαρὲ ἐπαρκῶν ἐγγυήσεων, ὅτι ἡ Ἑλλὰς συντόμως θὰ ἀναγνωρίσῃ τὰς πρὸς τὴν Γαλλίαν οἰκονομικὰς ὑποχρεώσεις της.

Κυρίως οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι ἐνεργοῦν, ὅπως ἡ ἐπιφύλαξις τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως ἀρθῇ πρὸ τῆς 15ης Ὀκτωβρίου. Διότι ἄλλως θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ ὑποβληθῇ πρὸς τὴν ἑλληνικὴν Βουλὴν τὸ Πρωτόκολλον πρὸς κύρωσιν.

Σημειωτέον, ὅτι αἱ ἐκ Παρισίων πληροφορίαι ἀναφέρουν, ὅτι τὸ γαλλικὸν ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐμμένει πάντοτε εἰς τὰς ἀπόψεις του. Ὁ δ' ἐπανελθὼν προχθὲς ἐνταῦθα κ. Μπριάν, κατὰ τὴν σημερινὴν συνάντησίν του μετὰ τοῦ κ. Πολίτου, ἐδήλωσε πρὸς αὐτόν, ὅτι δυστυχῶς ἀρνεῖται νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὴν ἑλληνογαλλικὴν διαφοράν, καθόσον θεωρεῖ ταύτην ὡς καθαρῶς οἰκονομικὴν καὶ ἑπομένως ὑπαγομένην εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ κ. Πουανκαρέ.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ ΜΑΣ

ΔΙΑΤΙ ΣΒΥΝΟΥΝ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ;

(ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΣ)

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ ΦΕΡΡΕΡΟ

Διατί οἱ πολιτισμοὶ σβύνουν καὶ συγχρόνως παραμένουν ἀθάνατοι; Διατί ἐξαφανίζονται ὅλοι, ὅπως οἱ ἄνθρωποι ποὺ τοὺς ἐδημιούργησαν, μετὰ ὕπαρξιν, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον λαμπρὰν, ἀφίνοντες ὀπίσω των ἐρείπια μόνον, ἴχνη, ὑπολείμματα—ξηρὰ καὶ ἄσαρκα ὀστᾶ; Καὶ διατί τὰ ὀστᾶ ταῦτα ἐξακολουθοῦν νὰ ζοῦν εἰς τὸν νοῦν καὶ τὸ ἐλέμμα τῶν μεταγενεστέρων γενεῶν, ὡσὰν ἡ ψυχὴ τῶν νεκρῶν αἰώνων νὰ ἔμενε προσκεκολλημένη εἰς αὐτὰ καὶ ὡσὰν οἱ νέοι πολιτισμοὶ νὰ μὴν ἠδύναντο νὰ ἀναπτυχθοῦν καὶ νὰ ἐξελιχθοῦν παρὰ μόνον ἐπὶ τῆς τέφρας τῶν ἐκλιπόντων τοιούτων;

Τοῦτο εἶνε ἓν ἀπὸ τὰ βαθύτερα καὶ σκοτεινότερα αἰνίγματα τῆς ζωῆς. Θὰ ἠμποροῦσε νὰ ὀνομασθῇ τὸ αἴνιγμα τοῦ ζωντανοῦ θανάτου. Οὐδαμοῦ δὲ τὸ αἴνιγμα αὐτὸ δὲν εἶνε βαθύτερον ἢ σκοτεινότερον παρ' ὅσον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐπὶ ὀλίγους ἑβδομήκοντα αἰῶνας, οὐδεμία χώρα τοῦ κόσμου ἔλαμψέ ποτε μὲ ἐκθαμβωτικώτερον φῶς. Μιὰ ὅμως ἀνθρωπίνων ὄντων, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἤρκουν σήμερον νὰ ἐποικήσουν μίαν ἀπὸ τὰς μεγάλας μητροπόλεις τοῦ συγχρόνου κόσμου, ἐδημιούργησεν ἐντὸς ὀλιγίστων αἰώνων ἕνα πολιτισμόν, ὁ ἠπειρότερος. Ἡ φιλοσοφία, ἡ τέχνη, ἡ ἐπιστήμη, ἡ φιλοσοφία, ἡ πολιτική καὶ ἡ θρησκεία τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς εἶνε ἀκόμη ἐν μέρει κληρονομία τῶν Ἑλλήνων. Οὐδεὶς λαὸς ἐξήσκησε μεγαλυτέραν ἐπιρροὴν, καὶ τοῦτο ἐπὶ εἴκοσι καὶ πλέον αἰῶνας, ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν ὅλων ἠπείρων. Καὶ ὅμως τὸ ἔντονον αὐτὸ φῶς ἐσβέσθη μετὰδραχεῖαν περίοδον αἰῶνος. Ὁ ἑλληνικὸς πολιτισμὸς δὲν ἐξηρανίσθη αἰφνιδίως· ἐνῷ ἀπέθνησκεν εἰς τὴν γενέτειράν του χώραν, ἐξηκολούθησε μετὰ τὰς καταστρόφεις τοῦ Ἀλεξάνδρου, νὰ ἐπενεργῇ, νὰ δημιουργῇ πρότυπα καὶ νὰ ἐξελίσσεται εἰς πολυάριθμα κέντρα τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας. "Οταν ὅμως ἐσβυσε καὶ εἰς αὐτὰ τὰ κέντρα, ἐσβυσε διὰ παντός.

Ὑπάρχουν χῶραι εἰς τὰς ὁποίας ὁ πολιτισμὸς φαίνεται νὰ ἔχῃ μίαν αἰωνίαν δύναμιν ἀνανεώσεως. Ἡ Ἰταλία, ἐπὶ παραδείγματι, εἶνε μία τῶν χωρῶν τούτων. Αἱ ἀπαρχαί της ἦσαν ταπεινότεραι τῶν τῆς Ἑλλάδος· ἀλλ' ἐπὶ εἴκοσι πέντε αἰῶνας δὲν ἔπαυσε νὰ παίζῃ ἐνεργὸν καὶ ἔνδοξον ρόλον εἰς ὅλους τοὺς πολιτισμοὺς οἵτινες διεδέχθησαν ἀλλήλους εἰς τὴν Εὐρώπην. Εἶνε ἡ μόνη χώρα τοῦ Δυτικοῦ κόσμου, ἥτις δύναται νὰ καυχηθῇ δι' ἓν τοιοῦτο ρεκὸρ περιοδικῆς ἀνανεώσεως. Τίποτε τὸ παρόμοιον δὲν ἠμπορεῖ νὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς ζῇ ἀκόμη, ἀθάνατος, ὡς ἐνεργὸν στοιχεῖον τοῦ Δυτικοῦ πολιτισμοῦ εἰς ὅλας τὰς πολιτισμένας χώρας τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Ἀλλὰ τὸ σβύσιμό του, πρῶτον εἰς τὴν κυρίως Ἑλλάδα καὶ κατόπιν εἰς τὴν ἐξελληνισμένην Ἀσίαν καὶ Ἀφρικὴν, ἦτο τελικόν. Οὐδεμία ἀναγέννησις ἔλαβε χώραν εἰς τὰς χώρας ὅπου τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα εἶχε ἀναπτύξει τόσα πολλὰ θαύματα.

"Αν ὅλοι οἱ περασμένοι πολιτισμοὶ εἶνε ζωντανὰ κοιμητήρια, ὁ Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς εἶνε ταὐτοχρόνως τὸ πλέον νεκρὸν καὶ τὸ πλέον ζωντανὸν τῶν κοιμητηρίων τούτων. Αὐτὸς εἶνε ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον τὸ πρόβλημα τοῦ νὰ γνωσθῇ πῶς ὁ ἄφθαρτος αὐτὸς πολιτισμὸς κατεστράφη, ψυχῇ καὶ σώματι, μετὰ τὴν μίαν καὶ μόνην ἐμφάνισιν, ἐβασάνισεν ἐπιμόνως τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων. Δὲν εἶνε ἑπομένως ἐκπληκτικὸν ὅτι ἕνας διαπρεπὴς Ἰταλὸς ἱστορικὸς, ὁ κ. Κορράντο Μπαρμπαγκάλλο, ἐπανέφερεν ἐπὶ τάπητος τὸ πρόβλημα, εἰς ἓν βιβλίον τὸ ὁποῖον εἶνε συγχρόνως πλούσιον εἰς πηγὰς καὶ εἰς ζωὴν καὶ μετεφράσθη πρό τινος εἰς τὴν γαλλικήν. «Le Déclin d' une Civilisation", Paris; Payot). Ὁποῖα συμπεράσματα δυνάμεθα νὰ συναγάγωμεν ἀπὸ τὰς μακρὰς καὶ σοφὰς ἐρεύνας τοῦ κ. Μπαρμπαγκάλλο;

***

*"Αν ὁ πλοῦτος εἶνε στοιχεῖον τοῦ πολιτισμοῦ, δὲν εἶνε καθ' ἑαυτὸν πολιτισμός. Οὐδέποτε ὑπῆρξε στενὴ καὶ ἄμεσος σχέσις μεταξὺ το

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝΑΛΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ " Δρ. 980	ΕΤΗΣΙΑ ΚΙΦΑΛΛ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ " 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15

Μονον αι έντυποι αποδείξεις πληρωμής (χρεωστικαι κτερίνοι) αι φερόμεναι υπό των πρακτόρων και εν χειροτόνοι της «Πρωϊας» κ. Σεβαστ. Γ. ΠΕΡΤΙΠΗ και του πρακτόρου της εφημερίδος κ. Ιωάν. Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΗ εἶναι ἐγκυροι. Οἱ ἐπιτόποι τοιοῦτοι ἔχουν τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐισπράττουν μόνον τὰς τιμὰς τῶν ἀγγελιῶν.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Ρόδος

— Χίος ποσο ελαττώθηκε εἰς ἀ γ ο ρ ά ς, γι ἀ τ ί δ ἐ ν ἠ ρ θ ε ποτέ κόσμο θὰ ξυπνήσουν ἀπὸ τὸν ὕπνο μὲ τὸ νέο μηνύ σ ε ι τ ο ῦ Ἥ ρ ω ς τ ο ῦ Χ ρ ι σ τ ο ῦ ἀ ν ἡ ρ θ ε ν ἀ π ὸ τ ὴ ν Ἀ θ ή ν α ; Ἐ κ ε ῖ ν ο ἔ χ ε ι ἀ π ο φ ά σ ι σ ε ι ν ὰ ἐ ν τ ε ν ι σ τ ε ῖ τ ο ν ἀ π ὸ τ ὸ ν ἀ ν ε ν ε ρ γ ὸ ν ἀ ν ε ρ ω τ ε ύ σ ε ι ν ὰ ἀ π ο φ ε ύ γ ε ι τ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΕΠΙΣΠΕΥΔΟΥΝ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΔΙΑ ΤΗΝ "ΣΑΛΑΜΙΝΑ,,

ΕΠΕΙΓΕΤΑΙ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΓΕΝΕΥΗ, 20. (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας).—Ἡ γερμανικὴ ἀντιπροσωπεία ἐντείνει τὰς πιεστικὰς προσπαθείας της, ὅπως ἡ ὑπόθεσις τῆς «Σαλαμῖνος» ἐξετασθῇ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε. κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον αὐτοῦ.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ὁρισθεῖσα Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Ἀντάτσι, Οὐρούτια καὶ Σαλόγια θὰ συνέλθῃ αὔριον (σήμερον) ἵνα συντάξῃ τὴν σχετικὴν ἔκθεσίν της.

Ὑπάρχουν φόβοι, μήπως τὸ Συμβούλιον ἀποφασίσῃ ὅπως ἀφεθῇ τὸ Μικτὸν Ἑλληνογερμανικὸν δικαστήριον νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν του ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς «Σαλαμῖνος», ἥτις ὡς γνωστὸν ἐκκρεμεῖ ἐνώπιον τούτου, καὶ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως ἐπιληφθῇ τὸ Συμβούλιον τῆς ἑρμηνείας τῶν ἄρθρων 291 καὶ 292 τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν.

Ἤδη καὶ ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ἐπιδιώκει ἐπίσης, ὅπως ἡ ὑπόθεσις λυθῇ τώρα, ἐλπίζουσα ὅτι τοιουτοτρόπως θὰ ἀποφευχθῇ ἡ ἐπανάληψις τῶν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως συζητήσεων τὸν Δεκέμβριον καὶ ἡ παραπομπὴ αὐτῆς εἰς τὴν Χάγην, ὅπως ἔγινε μὲ τὴν ρουμανοουγγρικὴν διαφοράν.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ "ΠΟΛΙΤΙΚΑ,, ΔΙΑ ΤΑΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΙ ΠΑΛΙΝΩΔΙΑΙ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 20 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—"Ἡ «Πολιτικα» δημοσιεύει σήμερον εἰς τὴν θέσιν κυρίου ἄρθρου μακρὰν ἐκ Παρισίων ἐπιστολὴν τοῦ πρώην "Ἕλληνος πρεσβευτοῦ καὶ ἀντιπροσώπου παρὰ τῇ Κ.Τ.Ε. κ. Φραγκούλη. Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, λέγει ὁ κ. Φραγκούλης, ἔγραψε «ἵνα πληροφορήσῃ τὴν σερβικὴν δημοσίαν γνώμην περὶ τοῦ σημερινοῦ ἐν Ἑλλάδι καθεστῶτος, καθὼς καὶ περὶ τῶν ἀληθῶν συναισθημάτων ὑφ' ὧν διαπνέεται ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἔναντι τῆς Σερβίας.

"Οσον ἀφορᾷ τὸ πολιτειακὸν ζήτημα τῆς Ἑλλάδος, ὁ κ. Φραγκούλης ἀπαντῶνεῖς τὰς προσφάτους δηλώσεις τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου πρὸς τὸν ἐν Γενεύῃ ἀνταποκριτὴν τῆς «Πολιτικα» πρὸς ὃν ὁ "Ἕλλην ὑπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι τὰ τρία τέταρτα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐξεφράσθησαν ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας καὶ ὅτι αἱ τελευταῖαι βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ ἐπεκύρωσαν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, καθιστῶσαι συνεπῶς περιττὸν οἱονδήποτε δημοψήφισμα ἐπὶ τοῦ καθεστωτικοῦ ζητήματος.

Ἀπαντῶν εἰς τοὺς ἰσχυρισμοὺς τούτους τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ὁ κ. Φραγκούλης ὑπενθυμίζει ἐν πρώτοις τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐξεφώνησεν εἰς Πάτρας κατὰ τὴν ἐπάνοδόν του εἰς Ἑλλάδα, ὁπότε ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς διατηρήσεως τῆς βασιλείας ἐν Ἑλλάδι, διακηρύσσων ὅτι οὔτος οὐδέποτε θὰ συγκατετίθετο νὰ ὑπηρετήσῃ ὑπὸ καθεστὼς ἄλλο καὶ νὰ καταστῇ τοιουτοτρόπως ψευκροθάπτης τῆς πατρίδος του.

Τὴν 2 Ἀπριλίου 1927—συνεχίζει ὁ κ. Φραγκούλης—ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ὁμιλῶν εἰς συγκέντρωσιν τοῦ κόμματος τῶν Συνταγματικῶν Δημοκρατικῶν, ἐπρότεινεν ὅπως ὑποβληθῇ τὸ τότε ψηφισθὲν Δημοκρατικὸν Σύνταγμα ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ λαοῦ, διενεργουμένου τοιουτοτρόπως δημοψηφίσματος, καὶ προσέθεσεν ὅτι ἡ παρουσία τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως ἀπετέλει ἐγγύησιν περὶ τῆς ἀμερολήπτου διεξαγωγῆς τούτου. Τὴν 17 Ἰουλίου 1927 ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐπεβεβαίωσε τὰς προγενεστέρας δηλώσεις του, συνεπέρανε δὲ ὅτι ἡ Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις εἶνε ἡ πλέον ἐνδεδειγμένη ὅπως διενεργήσῃ τὸ δημοψήφισμα καὶ ἀποφασίσῃ ἀνεπιφυλάκτως καὶ ὁριστικῶς ἐπὶ τοῦ καθεστωτικοῦ ζητήματος.

Περαιτέρω ὁ κ. Φραγκούλης ἀναφέρει ὅτι ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἔχει ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένον τὸ πολιτικὸν αἰσθητήριον καὶ γνωρίζει καλῶς τὰ πράγματα, ὥστε νὰ μὴ ἐπιμένῃ ἄνευ λόγου ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ δημοψηφίσματος καὶ τῆς εἰλικρινοῦς διεξαγωγῆς του. Καὶ προσθέτει ὅτι, κατὰ θετικὰς πληροφορίας του ἐξ Ἑλλάδος, κατὰ τὸ δημοψήφισμα τὸ διεξαχθὲν ὑπὸ στρατιωτικὸν νόμον, τῷ 1924, οἱ στρατιῶται ἐψήφισαν δεκαεπτάκις ἕκαστος, οἱ δὲ ἰθύνοντες ἐξεμεταλλεύθησαν τὴν ἔνδειαν τῶν προσφύγων, ἐφοδιάσαντες αὐτοὺς διὰ πολλῶν ἐκλογικῶν βιβλιαρίων ἵνα ψηφίσουν ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας.

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν—λέγει ὁ ἐπιστολογράφος—καθ' ἣν ἡ «Πολιτικα» ἐδημοσίευσε τὴν συνέντευξιν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, ἔγκριτος ἐφημερὶς τῶν "Ἀθηνῶν, ἡ «Πρωΐα» ἐδημοσίευσε φωτογραφίας ἑπτὰ ἐκλογικῶν βιβλιαρίων, ἀνηκόντων εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον καὶ χρησιμοποιηθέντων κατὰ τὸ δημοψήφισμα καὶ τὰς τελευταίας ἐκλογάς.

Συνεχίζων ὁ κ. Φραγκούλης λέγει ὅτι ἀποφεύγει, χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς χώρας του, νὰ σχολιάσῃ τὰς ὑπὸ τοῦ κ. Κονδύλη διενεργηθείσας ἐκλογάς, αἵτινες ἀντίκεινται πρὸς τὸ ὑφιστάμενον Σύνταγμα. Ὁ τρόπος ἀφ' ἑτέρου τῆς ἐνασκήσεως τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τοῦ νέου καθεστῶτος μακρὰν ἀπέχει τοῦ νὰ φέρῃ χαρακτῆρα ἀπολύτου νομιμότητος· ὡς παράδειγμα ἀναφέρει τὴν δίκην τοῦ Παγκάλου καὶ τὸν καταρτισθέντα σχετικῶς ποινικὸν νόμον μὲ ἀναδρομικὴν ἰσχύν, πρᾶγμα ἐντελῶς ἀσύνηθες εἰς τὰς πολιτισμένας χώρας.

Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον εἶνε ὀλιγώτερον συγχωρητέον εἶνε ὅτι ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐθεώρησεν ἑαυτὸν ὑποχρεωμένον νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Κοινοβούλιον πρὸς ἀπόρριψιν τὰς ἑλληνοσερβικὰς ἐπὶ Παγκάλου συναφθείσας συμβάσεις.

Ὁ κ. Φραγκούλης περατοῦνει τὴν ἐπιστολήν του, παρατηρῶν ὅτι παρόμοιαι μέθοδοι οὐδόλως τυγχάνουν τῆς ὁμοφώνου ἐπιδοκιμασίας τῆς χώρας του, ἥτις οὐδέποτε θὰ λησμονήσῃ τοὺς ἀδιαλύτους δεσμοὺς οἵτινες τὴν ἑνώνουν μὲ τὸν εὐγενῆ σερβικὸν λαὸν καὶ τοὺς ὁποίους ὁ ἑλληνικὸς λαὸς προτίθεται νὰ διατηρήσῃ καὶ νὰ ἀνανεώσῃ εἰς πρώτην εὐκαιρίαν.

ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΕΙΣΕΤΙ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΛΙΟΣΙΩΝ

ΟΛΑΙ ΑΙ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΑΝΑΤΡΕΠΟΝΤΑΙ

Ἂν καὶ παρῆλθον τρεῖς ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ πτώματος, τὸ ἔγκλημα τῶν Κάτω Λιοσίων καλύπτεται εἰσέτι ὑπὸ μυστηρίου. Ἡ ταυτότης τῆς νέας δὲν ἐγνώσθη εἰσέτι. Γνωστὸν μόνον εἶνε ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης νεκροψίας, ὅτι ἡ νεᾶνις ἔχει στραγγαλισθῆ ὑπὸ τῶν ἀγνώστων φονέων της.

Εἰς τὸ νεκροτομεῖον ὅτου μετεφέρθη τὸ πτῶμα μετέθησαν ἀρκετὰ πρόσωπα, τῶν ὁποίων εἶχον ἐξαφανισθῆ συγγενεῖς των νεάνιδες ἀλλ' οὐδεὶς ἠδυνήθη ν' ἀναγνωρίσῃ ἐν τῷ προσώπῳ τῆς νεκρᾶς τὴν συγγενῆ του.

Χθὲς ὡδηγήθησαν εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν οἱ ὡς ὕποπτοι συλληφθέντες Γρηγόριος Κορίδης καὶ Χρῆστος Μαφίλης. Ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς διέταξε τὸν ἀνακριτὴν τοῦ 10ου τμήματος κ. Δημάκην νὰ ἐπληφθῇ τῆς ὑποθέσεως καὶ νὰ ἀρχίσῃ τακτικὰς ἀνακρίσεις πρὸς διαλεύκανσίν της.

Οἱ συλληφθέντες προσήχθησαν ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ ἀπελογήθησαν. Ἀμφότεροι ἐδήλωσαν, ὅτι κατοικοῦν εἰς τὸν νοσοκομεῖον Ποδαράδων καὶ ὅτι καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου παρέμειναν ἐκεῖ ἐργαζόμενοι χωρὶς νὰ ἀτομακρυνθῶσι τοῦ συνοικισμοῦ ὡς δύνανται ν' ἀποδειχθῆ δι' ἐξετάσεως ἀρκετῶν μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι τοὺς εἶδον ἐργαζομένους καθ' ὅλον τὸ Σάββατον εἰς τοὺς Ποδαράδες. Πράγματι συντάκται μεταβάντες εἰς τὸν ὡς ἄνω συνοικισμὸν ἠρεύνησαν πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀληθείας τὴν ἰσχυρισμὸν τῶν δύο κρατουμένων καὶ κατώρθωσαν νὰ μάθουν τὰ ἑξῆς:

Ὁ Χ. Μαφίλης εἰργάζετο εἰς μίαν οἰκίαν ἀνεγειρομένην εἰς τὸν ὡς ἄνω συνοικισμὸν ὑπὸ τοῦ ἐργοστασιάρχου πλεκτῶν εἰδῶν κ. Μποσταντζόγλου ὡς βοηθὸς ξυλουργοῦ τὸ δὲ Σάββατον ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας παρέμεινεν ἐκεῖ χωρὶς ν' ἀπομακρυνθῇ.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐργασίας του κατὰ τὴν ἑσπέραν ἀφοῦ μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐργολάβου διὰ νὰ πληρωθῇ ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν τὴν 9ην νυκτερινὴν καὶ μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τῆς μνηστῆς του Καλλιόπης Παλίδου. Ἀκολούθως παραλαβὼν ταύτην μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τῆς μητρός του Σοφίας, ἥτις ἐώρταζεν, καὶ παρέμεινεν ἐκεῖ διασκεδάζων μετὰ τῶν συγγενῶν του μέχρι τῶν προαναφερθεισῶν ὡρῶν.

Τὴν Κυριακὴν παρέμεινε πλησίον τῶν οἰκείων του καὶ τῆς μνηστῆς του τὴν δὲ Δευτέραν μὴ εὑρὼν ἐργασίαν εἰς τοὺς Ποδαράδες μετέβη μετὰ τοῦ Κορίδη εἰς τὰ Λιόσια διὰ νὰ κατασκευάσῃ ὑποδήματα, ὡς μετερχόμενος καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο.

Ὁ ἕτερος τῶν κρατουμένων Κορίδης κατοικεῖ εἰς τινα οἰκίσκον τῆς ὁδοῦ Βρυούλων τοῦ ἰδίου συνοικισμοῦ.

Καὶ αὐτός, ὡς ἐξηκριβώθη, καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου εὑρίσκετο ἔξωθι τῆς οἰκίας του ἐπιδιορθώνων παλαιὰ ὑποδήματα διαφόρων πελατῶν του.

Ὁ κ. Δημάκης μετὰ τὴν ἐξέτασιν των διέταξε νὰ κρατηθοῦν εἰς τὸ τμῆμα Μεταγωγῶν.

Αἱ ἀρχαὶ ἐπέτεινον τὰς ἐνεργείας των διὰ νὰ ἀνακαλύψουν τὰς δύο ἄλλας γυναῖκας τὰς εἰκονιζομένας εἰς τὴν φωτογραφίαν τὴν ἀνευρεθεῖσαν εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος καθ' ὅσον ἐπιστεύθη ὅτι ἡ μία ἐκ τούτων ἦτο τὸ θῦμα. Ὁ πρόεδρος ὅμως τοῦ Συνοικισμοῦ Λιοσίων παρουσιασθεὶς εἰς τὸν ἀνακριτὴν κατέθηκεν ὅτι αἱ ἐν τῇ φωτογραφίᾳ εἰκονιζόμεναι τρεῖς γυναῖκες εὑρίσκονται ἐν ζωῇ καὶ εἶνε συγγενεῖς του. Ἡ μεσαία τούτων εἶνε γυναικαδέλφη του αἱ δύο δὲ ἑκατέρωθεν ταύτης νεᾶνιδες εἶνε ἀνεψιαί του.

Ἡ φωτογραφία εὑρέθη εἰς τὸν τάπον τοῦ ἐγκλήματος καθόσον αἱ τρεῖς γυναῖκες μεταβᾶσαι κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην ἐφωτογραφήθησαν καὶ ἐπέταξαν ἀκολούθως τὰς πλάκας κάτωθεν τοῦ πεύκου ὅπου ἀνευρέθη ἡ στραγγαλισθεῖσα.

Ἐνώπιον τοῦ κ. ἀνακριτοῦ προσῆλθεν ἐπίσης καὶ ὁ σωφὲρ Γ. Τσαντημάκης, ὅστις κατέθεσεν ὅτι τὴν 4 μ.μ. τοῦ Σαββάτου παρέλαβεν ἐκ τῆς πλατείας Ἁγίων Θεοδώρων ἐπὶ τοῦ ἰντ' ἀρ. 7252 ταξὶ αὐτοκινήτου του δύο νέους καὶ μίαν νεᾶνιδα τοὺς ὁποίους καὶ μετέφερεν εἰς τοὺς Ἁγίους Ἀναργύρους. Τὰ χαρακτηριστικὰ ὅμως τούτων δὲν τὰ ἐπρόσεξεν. Μόνον ἀντελήφθη ὅτι ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν ἦτο ταραγμένος. Ὅταν ἔφθασαν εἰς Ἁγίους Ἀναργύρους οἱ νέοι μετὰ τῆς νεᾶνιδος κατῆλθον τοῦ αὐτοκινήτου ἀφοῦ τὸν ἐπλήρωσαν. Ἐξ ὅλων ὅμως τῶν ἀνωτέρω οὐδὲν σαφὲς προκύπτει εἰσέτι.

Πλησίον τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος ἀνευρέθη καὶ μία ἐπιστολὴ ἧτις καὶ παρεδόθη εἰς τὸν κ. ἀνακριτήν.

Τὸ κείμενον ταύτης ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἀθῆναι τῇ 18 Δεκεμβρίου 1927

Ἀγαπητέ μου Ἐλευθέρια,

Κιάσο

Μέχρι σήμερον σοῦ ἔχω στείλη δύο ἐπιστολὰς καὶ ἀπάντησίν σου δὲν ἔλαβον. Δὲν γνωρίζω τὰ αἴτια, ἀλλά, ὡς νομίζω, τὸ ζήτημα τοῦ Βασίλη σὲ ἔφερεν εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν διὰ νὰ μὴν μοῦ γράψῃς. Ἀφοῦ δὲν θέλεις νὰ φύγῃ ὁ Βασίλης ἀπὸ τὸ μαγαζί, διότι δέδια ζητεῖς καὶ ἐσὺ μίαν ὑποστήριξιν ἀπὸ τὸν Γιαννέλην. Λοιπόν, δὲν σὲ δέδιασα ἐγὼ νὰ τὸν πάρῃς τὸν Βασίλη. Τὸ μόνον ποῦ θέλω ἀπὸ ἐσένα εἶνε, ἂν θέλῃς, μοῦ γράφεις ἕνα γράμμα καὶ μὴ μοῦ ἀναφέρῃς τίποτε διὰ τὸν Βασίλη παρὰ μόνον περὶ τῆς ὑγείας σου καὶ πῶς περνᾷς κλπ. εἴτε γράψε μου ὅτι δὲν μοῦ γράφεις νὰ πάρω τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴν περιμένω.

Ἀναμένω ἀπάντησίν σου ἔστω καὶ ἀρνητικὴν καὶ σὲ χαιρετῶ.

Ὁ φίλος σου

Η. Δρακόπουλος

Τὸ πτῶμα ἐκ τοῦ Νεκροτομείου μετεφέρθη χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὸ Νεκροταφεῖον ὅπου καὶ ἐτάφη.

ΙΔΡΥΕΤΑΙ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΟΝ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἐνεκρίθη ἡ πρότασις τοῦ εἰσαγγελέως τῶν Πλημμελειοδικῶν κ. Κιουρτσάκη περὶ ἱδρύσεως καὶ δευτέρου ἐνταῦθα Πλημμελειοδικείου τὸ ὁποῖον θὰ στεγασθῇ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐντὸς τῶν αἰθουσῶν τοῦ Κακουργιοδικείου. Αἱ ἐργασίαι του ἄρχονται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Νοεμβρίου.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΟΙ ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΙ ΦΟΒΟΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΠΑΓΚΑΛΙΚΩΝ

ΕΝ ΠΑΣΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙ ΕΛΗΦΘΗΣΑΝ, ΩΣ ΑΝΑΚΟΙΝΟΥΤΑΙ, ΤΑ ΔΕΟΝΤΑ ΜΕΤΡΑ

Κατὰ τὰς γενομένας χθὲς ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀνακοινώσεις, προκύπτει ὅτι αἱ πληροφορίαι τὰς ὁποίας εἶχε κατὰ τὴν προχθεσινὴν ἐν τῷ Πολιτικῷ Γραφείῳ σύσκεψιν ἡ Κυβέρνησις ὡς πρὸς τὴν ἔντασιν τῆς ἀνατρεπτικῆς κινήσεως τῶν ἐπαδῶν τοῦ τέως δικτάτορος ἦσαν ὑπερβολικαί. Οἱ περὶ τὸν κ. Κονδύλην, οἱ ὁποῖοι, ὡς ἐγράφη, ὑπῆρξαν καὶ οἱ κυρίως μεταδόσαντες εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς περὶ ἐπικειμένης ἐκρήξεως τοῦ ἀνατρεπτικοῦ κινήματος πληροφορίας, ἐπιμένουν ἀκόμη ὅτι ἐβεβαίουν ὅτι αἱ πληροφορίαι αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης κ. Τσουρκοβασίλην ἐξωγκώθησαν προφανῶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ τὴν ὁποίαν ἀναχωρῶν οὗτος ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Μεταξᾶν. Δέον νὰ σημειωθῇ ἐνταῦθα ὅτι ἡ ἐπιχειρηθεῖσα χθὲς διάψευσις τῆς ὑπάρξεως τῆς ἐπιστολῆς ταύτης εἶναι ἐντελῶς σκόπιμος.

Ἡ πληροφορία ὅτι κατὰ τὴν προχθεσινὴν κυβερνητικὴν σύσκεψιν ἡ ὅλη συζήτησις ἐβασίσθη κυρίως ἐπὶ τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἐπιστολῆς, ἡ ὁποία μάλιστα καὶ ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ κ. Μεταξᾶ, παρεσχέθη ἐπισήμως καὶ ὑπευθύνως ὑπὸ τοῦ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ περιστατικὰ τῆς ἀποδράσεως τοῦ ταγματάρχου κ. Παναγοπούλου καὶ τῆς ἐξαφανίσεως τοῦ ὑπὸ ἀπέλασιν συνταγματάρχου κ. Γιαννουκάκου, ἔδωκεν ἀφορμὴν ὥστε νὰ ἐνισχυθῇ παρὰ τῇ Κυβερνήσει ἡ ἐντύπωσις ὅτι εὑρίσκεται πρὸ ἐπικειμένης ἐκρήξεως τοῦ κινήματος, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ μετεῖχον ὅλα τὰ γνωστὰ στοιχεῖα, ὁπλαρχηγοί, ἐκκαθαρισθέντες ἀξιωματικοί, οἱ ἐσχάτως συγκεντρωθέντες ἐν Ἀθήναις καὶ ἄλλα στοιχεῖα.

Ἐνίσχυσεν ἐπὶ πλέον τὴν κυβερνητικὴν ταύτην ἐντύπωσιν, ὡς σαφῶς ἐν χθεσινῇ συνομιλίᾳ του ἀφῆκεν ὁ κ. Παπαναστασίου νὰ ἐννοηθῇ, ἡ αἰφνιδία ἐκ νέου ἀναχώρησις τοῦ κ. Καφαντάρη ἀφ' ἧς ἐκ τοῦ ἀρχίσῃ ἡ σχετικὴ μετ' αὐτοῦ ἐργασία διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης.

Ἡ ἀπόφασις ἐκοινοποιήθη ἀμέσως μεριμνῇ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίας Ἀσφαλείας εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους τεθέντας ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν. Ἡ ἐπιτήρησις θὰ διαρκέσῃ μέχρι τῆς παρελεύσεως τοῦ τριημέρου, τὸ ὁποῖον τοῖς χορηγεῖ ὁ νόμος διὰ τὴν ὑποβολὴν ἐφέσεως κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπτροπῆς ἐνώπιον τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. Ἐφέσεις τοιαῦται ὑπεβλήθησαν ἐκ μέρους τῶν ἀπελαυνομένων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Τῆς ἐξετάσεως δὲ αὐτῶν θὰ ἐπληφθῇ ὁ κ. Ζαΐμης ἐντὸς τῆς ἡμέρας.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἀσφαλείας θὰ συνεχίσῃ τὰς ἐργασίας της κρίνουσα τὰ στοιχεῖα καὶ δι' ἄλλους παγκαλικοὺς τῶν ὁποίων ἐζητήθη ἡ ἀπέλασις. Σχετικῶς ἐγνώσθη ὅτι ὁ μετέχων τῆς ἐπιτροπῆς ὑποδιευθυντὴς τῆς Δημοσίας ἀσφαλείας κ. Βαβούρης ἠρνήθη κατηγορηματικῶς νὰ ὑπογράψῃ ἀπόφασιν περὶ ἀπελάσεως καὶ τοῦ κ. Κουνδούρου.

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 20. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Κατόπιν τηλεγραφήματος τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ληφθοῦν μέτρα προληπτικὰ ἐξουδετερώσεως πάσης παγκαλικῆς κινήσεως, ἡ ἐπιτροπὴ δημοσίας ἀσφαλείας συνελθοῦσα ἀπεφάσισε ν' ἀπελαθοῦν οἱ ἐν ἀποστρατείᾳ στρατηγοὶ Σπυρίδωνος καὶ ταγματάρχης Παπαχριστοδούλου. Ὁ πρῶτος τούτων ἐξηφανίσθη ἀπὸ τριημέρου.

Ὁ κ. Βελέντζας ἀνεκοίνωσε σχετικῶς ὅτι ἐκ τῶν συνεργασιῶν του μετὰ τῶν ἀρχῶν διεπίστωσεν ὅτι δὲν ὑφίσταται ἐνταῦθα σοβαρὰ Παγκαλικὴ κίνησις. Ὁ κ. Καλεύρας προσέθηκεν, ὅτι ἡ πειθαρχία τοῦ Σώματος εἶνε τοιαύτη ὥστε νὰ δύναται ν' ἀπειλήσῃ καὶ τὰς Ἀθήνας ἐὰν ἐπικρατήσουν οἱ Παγκαλικοί.

Τ' ἀναγραφέντα περὶ συμπράξεως τῶν Παγκαλικῶν μετὰ τῶν Βασιλοφρόνων εἶνε ἐντελῶς ἀστήρικτα. Αἱ προκηρύξεις περὶ συγκροτήσεως κόμματος βασιλοφρόνων κυκλοφοροῦν ἐνταῦθα ἀπὸ πενταμήνου.

Η ΤΟΠΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΑΠΕΦΑΣΙΣΕ ΧΘΕΣ ΤΗΝ ΑΠΕΛΑΣΙΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΕΤΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΕΙΣΗΣ ΤΗΣ ΑΠΕΛΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΞΗΦΑΝΙΣΘΗ

Εἰς τὴν Νομαρχίαν συνῆλθε καὶ χθὲς ἡ τοπικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Δ. Ἀσφαλείας καὶ ἐπεκύρωσε τὴν προχθεσινὴν της ἀπόφασιν περὶ ἀπελάσεως παγκαλικῶν παραγόντων θεωρηθέντων ὡς ἐπικινδύνων εἰς τὴν Δημοσίαν Ἀσφάλειαν. Κατ' αὐτὴν ἀπελαύνονται οἱ κ.κ. Α. Κολιαλέξης πλοίαρχος ἐν ἀποστρατείᾳ εἰς Τῆνον, Β. Καρακούφας ἀντισυνταγματάρχης ἐν ἀποστρατείᾳ εἰς Νάξον, Π. Ζερλῆς ἀντισυνταγματάρχης ἐπίσης ἐν ἀποστρατείᾳ εἰς Μύκονον καὶ Ι. Ἀναγνωστάκης πρόεδρος τοῦ συνδέσμου ὁπλαρχηγῶν εἰς Πάρον.

Ἡ ἀπόφασις ἐκοινοποιήθη ἀμέσως μεριμνῇ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίας Ἀσφαλείας εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους τεθέντας ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν. Ἡ ἐπιτήρησις θὰ διαρκέσῃ μέχρι τῆς παρελεύσεως τοῦ τριημέρου, τὸ ὁποῖον τοῖς χορηγεῖ ὁ νόμος διὰ τὴν ὑποβολὴν ἐφέσεως κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπτροπῆς ἐνώπιον τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. Ἐφέσεις τοιαῦται ὑπεβλήθησαν ἐκ μέρους τῶν ἀπελαυνομένων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Τῆς ἐξετάσεως δὲ αὐτῶν θὰ ἐπληφθῇ ὁ κ. Ζαΐμης ἐντὸς τῆς ἡμέρας.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἀσφαλείας θὰ συνεχίσῃ τὰς ἐργασίας της κρίνουσα τὰ στοιχεῖα καὶ δι' ἄλλους παγκαλικοὺς τῶν ὁποίων ἐζητήθη ἡ ἀπέλασις. Σχετικῶς ἐγνώσθη ὅτι ὁ μετέχων τῆς ἐπιτροπῆς ὑποδιευθυντὴς τῆς Δημοσίας ἀσφαλείας κ. Βαβούρης ἠρνήθη κατηγορηματικῶς νὰ ὑπογράψῃ ἀπόφασιν περὶ ἀπελάσεως καὶ τοῦ κ. Κουνδούρου.

Ο κ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ ΑΝΕΧΩΡΗΣΕ ΧΘΕΣ ΤΡΙΤΗΝ

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ κ. ΔΙΟΜΗΔΗ

Ἀνεχώρησε χθὲς διὰ Παρισίους, ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Τσουδερὸς ὅπως μετάσχῃ τῶν διεξαγομένων ἐκεῖ διαπραγματεύσεων πρὸς ρύθμισιν τῶν μετὰ τῆς Γαλλίας ἐκκρεμῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Διομήδης ἀναμένεται ἐνταῦθα περὶ τὰ μέσα τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος. Ἅμα δὲ τῇ ἐπανόδῳ καὶ τοῦ κ. Καφαντάρη θ' ἀρχίσῃ ἡ σχετικὴ μετ' αὐτοῦ ἐργασία διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης.

Ο κ. ΜΠΟΖΙΤΣ ΛΥΠΕΙΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΡΕΜΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΗΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 20 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Ὁ διευθυντὴς τῆς σερβικῆς ζωνῆς κ. Μπόζιτς ἐν ἰδιαιτέρᾳ του συνεντεύξει ἐξέφρασε τὴν λύπην του διὰ τὴν στασιμότητα τῶν ἑλληνοσερβικῶν συνεννοήσεων, παρακολούουσαν τὴν λειτουργίαν τῆς ἐλευθέρας ζώνης.

«Οὐδὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν—προσέθηκεν—ἀγνοοῦντες εἰς ποί